

Kniha Daniel — sto sedmdesátá druhá

Stín Fatimy: Odhalování satanského vlivu za prorockými viděními katolické církve

Jeff Pippenger

2024-04-02

Proroctví z Fatimy bylo satanovým dílem přípravy, jímž připravoval katolickou církev, aby mu odevzdala svou organizaci, až se vydávat za Krista; neboť jde o „mistrovské dílo satanovy moci — pomník jeho úsilí posadit se na trůn, aby vládl zemi podle své vůle“. Ti, kdo nebudou mít prospěch z prorockého svědectví, které určuje úlohu Fatimy při usměrňování katolicismu, pro svou neochotu uvěřit v satanovu schopnost činit zázraky, se vydávají napospas klamu. Fatimské proroctví se týkalo vnitřního zápasu uvnitř katolicismu a války katolicismu proti ateismu.

Válka katolicismu s ateismem je předmětem čtyřicátého verše jedenácté kapitoly knihy Daniel. Znázornění tohoto zápasu začalo roku 1798, ve čtyřicátém verši. Začalo bitvou, v níž Napoleon, král jihu, roku 1798 zajal papeže, a svědectví v rámci tohoto verše pak končí tím, že král severu v roce 1989 smetl krále jihu. V rámci této historie (1798 až 1989) jsou oba protivníci v letech 1917 a 1918 každý označeni prorockou symbolikou, která spojuje jejich obě svědectví, a přitom zachovává celkové téma verše. Fatimské proroctví je bezpochyby satanské proroctví, avšak je předmětem Božího prorockého slova, a je tedy dějinou, již je třeba správně rozumět.

„Jediným bezpečím pro duši v této době je ptát se při každém kroku: Co praví Pán svému služebníku? Slovo Páně zůstává na věky. Bible má být naší příručkou, a namísto toho, abychom se radili s moudrostí lidí a přijímali za božskou pravdu tvrzení konečných smrtelníků, máme zkoumat jisté slovo proroctví. Bůh promluvil a jeho slovo je spolehlivé, a my musíme založit svou víru na ‚Tak praví Pán‘. Bůh chce, abychom studovali události, které se odehrávají kolem nás, a porovnávali je s předpověďmi jeho slova, abychom porozuměli, že žijeme v posledních dnech. Chceme své Bible a chceme vědět, co je v nich napsáno. Pilný student proroctví bude odměněn jasným zjevením pravdy, neboť Ježíš řekl: ‚Tvé slovo jest pravda.‘“
Signs of the Times, 1. října 1894.

Ve třetí zástupné válce, jak je znázorněna ve verších třináct až patnáct Daniela jedenácté kapitoly, je představen mocenský činitel, který se povyšuje, aby ustanovil vidění. Tento verš se naplnil v roce 200 př. Kr., kdy „Římané zasáhli ve prospěch mladého egyptského krále“ a „rozhodli, že má být chráněn před zkázou, kterou zamýšleli Antiochos a Filip“. Tento verš i dějiny roku 200 př. Kr. ukazují, že těsně před nedělním zákonem, pod záminkou obrany oslabeného Putina nástupce, v době, kdy Spojené státy a Organizace spojených národů (Seleukos a Filip Makedonský) rozhodly, že se zmocní ruských území a rozdělí si je ke svému vzájemnému prospěchu, začne papežský Řím (nevěstka z Týru) hrát svou hudbu, když začne vycházet, aby smilnil s králi země.

Rok 533 a Justiniánův dekret pak budou znovu opakovány, jak je to prorocky znázorněno ve Zjevení, kapitole třinácté, verši druhém, který uvádí, že drak (pohanský Řím) poskytne papežství tři věci.

A ta šelma, kterou jsem viděl, byla podobná pardálu, její nohy byly jako nohy medvěda a její tlama jako tlama lva; a drak jí dal svou moc, svůj trůn i velikou pravomoc. Zjevení 13,2.

Drak pohanského Říma dal v roce 330 papežství svůj „trůn“ (město Řím), když Konstantin přenesl své hlavní město do Konstantinopole. Chlodvík počínaje rokem 496 dal papežství svou vojenskou „moc“ a roku 533 Justinián udělil papežství občanskou „autoritu“. O pět let později pohanský Řím dosadil papežství na trůn, jak je znázorněno ve verších šestnáct, třicet jedna a čtyřicet jedna v Danielovi jedenácté kapitole. Až Spojené státy vyhrají třetí zástupnou válku, papežství porazí komunistickou moc Ruska, která je předmětem fatimského proroctví. Zástupné války nesou pečeť pravdy, neboť všechny tři bitvy jsou vedeny prostřednictvím papežské zástupné armády.

První i poslední papežskou zástupnou armádou jsou Spojené státy (odpadlé protestantství). Prostřední zástupnou armádou jsou nacisté na Ukrajině, kteří byli také katolickou zástupnou armádou proti komunistickému Rusku ve druhé světové válce. Jsou tři světové války a jsou tři zástupné války. Druhou válkou jak mezi světovými válkami, tak mezi zástupnými válkami byl nacismus. Současná válka na Ukrajině je válkou pohraničí, která poprvé naplnila verše jedenáct a dvanáct v bitvě u Ráfie. Válka na Ukrajině se nyní uskutečňuje během doby druhého ze tří úderů islámu třetího běda, ačkoli islám není do této konkrétní války zapojen.

První úder byl veden proti duchovní nádherné zemi 11. září 2001 a poslední ze tří úderů nastane při nedělním zákonu a bude znovu veden proti duchovní nádherné zemi. Druhý ze tří úderů islámu třetího běda byl veden proti doslovné starověké nádherné zemi 7. října 2023. Tato válka probíhá v totožné oblasti, v níž byl Ptolemaios vítězný v bitvě u Ráfie. Ježíš prohlásil, že v posledních dnech budou války a zvěsti o válkách.

Války, o nichž se Ježíš zmiňoval, nastávají v dějinách tehdy, když se naplňuje účinek každého vidění, a byl to Ezechiel, kdo tuto skutečnost zaznamenal. V těchto dějinách je znázorněn příchod třetího běda islámu, druhá a třetí bitva zástupných válek, opakování americké občanské války a opakování americké války za nezávislost. Tyto války se dovršují během dějin zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc a při brzy přicházejícím nedělním zákoně Pán pozdvihne své vojsko jako korouhev, když začne závěrečná, třetí světová válka a když islám třetího běda vystupňuje své rozhněvávání národů.

A uslyšíte o válkách a zvěstech o válkách; hleďte, abyste se nestrachovali, neboť to vše musí přijít, ale ještě není konec. Neboť povstane národ proti národu a království proti království; a budou hladomory, morové rány a zemětřesení na různých místech. To vše je počátek bolesti. Matouš 24,6–8.

V době zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc jsou dvě skupiny Božího lidu vymezeny svou schopností vidět a slyšet.

Proto k nim mluvím v podobenstvích, protože hledíce nevidí a slyšící neslyší ani nerozumějí. A naplňuje se na nich proroctví Izaiášovo, které praví: Sluchem uslyšíte, a neporozumíte, a hledíce uzříte, ale nepostřehnete. Neboť srdce tohoto lidu ztuhnělo, ušima těžce slyší a své oči zavřeli, aby snad očima neviděli a ušima neslyšeli a srdcem neporozuměli a neobrátili se, a já je neuzdravil. Blahoslavené jsou však vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší. Matouš 13,13–16.

V onom časovém období, které započalo 11. září 2001, Ježíš řekl: „uslyšíte o válkách a zvěstech o válkách.“ V knize Zjevení Jan představuje ty, kdo slyší hlas Kristův.

Byl jsem v Duchu v den Páně a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice. Zjevení 1,10.

„Hlas“, který slyšel, byl „jako trouba“ a trouba je symbolem boje; ten hlas slyšel za sebou. Potom se obrátil, aby spatřil ten hlas.

I obrátil jsem se, abych spatřil hlas, který se mnou mluvil. A když jsem se obrátil, uviděl jsem sedm zlatých svíců; a uprostřed těch sedmi svíců někoho podobného Synu člověka, oděného rouchem až k nohám a přepásaného přes prsa zlatým pásem. Jeho hlava a jeho vlasy byly bílé jako vlna, bílé jako sníh; a jeho oči jako plamen ohně; a jeho nohy podobné mosazi rozpálené v peci; a jeho hlas jako zvuk mnohých vod. Ve své pravici měl sedm hvězd; a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč; a jeho tvář byla jako slunce, když září ve své síle. A když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. I vložil na mne svou pravici a řekl mi: Neboj se; já jsem první i poslední. Zjevení 1,12–17.

Vidění Krista, které Jan spatřil, když se obrátil, aby viděl hlas, bylo tímž viděním, jaké Daniel spatřil v desáté kapitole, tímž viděním, jaké Izajáš spatřil v šesté kapitole, a tímž viděním, které spatřil Pavel, když viděl historii sedmi hromů.

„Pokora je neoddělitelná od svatosti srdce. Čím blíže duše přichází k Bohu, tím úplněji je pokořena a podrobena. Když Job uslyšel hlas Hospodinův z vichřice, zvolal: ‚Sám sebou pohrdám a činím pokání v prachu a popelu.‘ Když Izajáš spatřil slávu Hospodinovu a slyšel cheruby volat: ‚Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů,‘ tehdy vykřikl: ‚Běda mi, neboť jsem ztracen!‘ Daniel, když jej navštívil svatý posel, říká: ‚Má krása se ve mně obrátila v porušenost.‘ Pavel, poté co byl vytržen až do třetího nebe a slyšel věci, které člověku není dovoleno vyslovit, mluvil o sobě jako o ‚menším než nejmenší ze všech svatých‘. Byl to milovaný Jan, který spočíval na Ježíšových prsou a hleděl na jeho slávu, kdo padl před andělem jako mrtvý. Čím těsněji a ustavičněji budeme hledět na svého Spasitele, tím méně na sobě uvidíme něco, co bychom mohli schvalovat.“ Signs of the Times, 7. dubna 1887.

Když Gabriel Danielovi vykládal vidění, předložil prorocké události jedenácté kapitoly. Tyto události jsou popisem válek a v zobrazení těchto válek kauzativní vidění ženského rodu „mareh“, vyjádřené jako „marah“, způsobilo, že Daniel byl proměněn v obraz Kristův. Když Kristus říká, že uslyšíte o válkách a zvěstech o válkách, označuje tím války, které jsou předloženy v jedenácté kapitole Daniela. Dále ukazuje, že abyste spatřili vidění, které způsobuje, že pozorovatel je proměněn v Jeho obraz, musíte se obrátit, neboť hlas je za vámi. Války představené v Danielovi 11 jsou popisy válek, které se odehrály v minulých dějinách. Tím, že člověk slyší o těchto válkách v minulosti, je poučován o dějinách, které se odehrávají nyní, avšak jen tehdy, má-li oči k vidění a uši k slyšení.

Když Ezechiél zaznamenal, že přijde okamžik, kdy vidění již nebude déle odkládáno, bylo to v souvislosti s Ezechielovým viděním nebeské svatyně, kde mimo jiné spatřil „kola uprostřed kol“, která sestra Whiteová označuje za složitou souhru lidských událostí.

„Na březích řeky Kebar spatřil Ezechiél vichřici, jako by přicházela od severu, ‚velký oblak a plamenající oheň, který se svíjel sám v sobě, a kolem něho byla záře, a z jeho středu jako lesk jantaru‘. Množství kol, která se navzájem protínala, bylo uváděno v pohyb čtyřmi živými bytostmi. Vysoko nad tím vším ‚byla podoba trůnu, jako vzhled safírového kamene; a na podobě trůnu byla podoba, vzhledem jako člověk, nahoře na něm‘. ‚A v cherubech se ukázala podoba lidské ruky pod jejich křídly.‘ Ezechiél 1,4.26; 10,8. Uspořádání kol bylo natolik složité, že se na první pohled zdálo být ve zmatku; pohybovala se však v dokonalém souladu. Nebeské bytosti, nesené a vedené rukou pod křídly cherubů, uváděly tato kola v pohyb; nad nimi, na safírovém trůnu, byl Věčný; a kolem trůnu duha, symbol Božího milosrdenství.“

„Jako byly kolu podobné složitosti pod vedením ruky pod křídly cherubů, tak i složitý běh lidských událostí podléhá božskému řízení. Uprostřed sváru a rozruchu národů Ten, který trůní nad cheruby, stále řídí záležitosti země.

„Dějiny národů, které jeden po druhém zaujímaly svůj jim vyměřený čas a místo a nevědomky vydávaly svědectví o pravdě, jejímuž významu samy nerozuměly, promlouvají k nám. Každému národu i každému jednotlivci dneška Bůh určil místo ve svém velikém plánu. Dnes jsou lidé i národy měřeni olovnicí v ruce Toho, který se nemýlí. Všichni se svým vlastním rozhodnutím určují svůj úděl a Bůh vše řídí tak, aby byly naplněny jeho záměry.“

„Dějiny, které veliké JSEM vyznačilo ve svém slově a v prorockém řetězu spojilo článkem s článkem, od věčnosti minulé až k věčnosti budoucí, nám ukazují, kde se dnes v běhu věků nacházíme a co lze očekávat v čase, jenž přijde. Vše, co prorocství předpovědělo, že se stane až do přítomné doby, bylo zaznamenáno na stránkách dějin, a můžeme si být jisti, že vše, co má teprve přijít, se naplní ve svém pořadí.

„Konečné svržení všech pozemských panství je zřetelně předpověděno ve slově pravdy. V prorocství vyřčeném tehdy, když byl nad posledním izraelským králem vynesena rozsudek od Boha, je dáno toto poselství.“ Výchova, 178, 179.

Složitá kola, která se na první pohled zdají být ve zmatku, jsou složitou hrou lidských událostí, jak jsou znázorněny ve sváru a vřavě národů. Dějiny, které Kristus vyznačil ve svém Slově, nám ukazují, kde se nacházíme, a tím zároveň určují konečné svržení všech pozemských panství. Doba pečetení sto čtyřiceti čtyř tisíc je místem, kde se naplňuje účinek každého vidění, a v rámci těchto dějin kola představují války a zvěsti o válkách, které Kristus označil jako „počátek bolestí“. Počátek bolestí začal 11. září 2001, neboť tehdy začala doba pečetení sto čtyřiceti čtyř tisíc, a pečetící anděl klade svou pečeť na ty, kdo vzdychají a nařikají nad ohavnostmi, které se dějí uvnitř církve a země.

Války v zemi působí zármutek těm, kdo vidí a slyší, co tyto války představují. Dějiny pečetení označují konečné svržení všech pozemských království a svrhávání těchto království bylo sledováno v prorockých dějinách minulosti. Když Izajáš v šesté kapitole spatřil totéž vidění jako Jan, Daniel, Ezechiél, Job a Pavel, dobrovolně se přihlásil, že přednese poselství pro onen čas, avšak zeptal se, jak dlouho bude muset toto poselství přednášet?

Také jsem uslyšel hlas Páně, který řekl: Koho pošlu a kdo půjde za nás? I řekl jsem: Zde jsem, pošli mne. A on řekl: Jdi a pověz tomuto lidu: Slyšte vpravdě, ale nerozumějte; hleďte vpravdě, ale nepoznávejte. Učiň srdce tohoto lidu tukým, jeho uši zatěžkej a jeho oči zavři, aby snad neviděl svýma očima a neslyšel svýma ušima a nerozuměl svým srdcem a neobrátil se a nebyl uzdraven. I řekl jsem: Panovníku, dokdy? A on odpověděl: Dokud města nezpustnou bez obyvatel a domy bez lidí a země nebude zcela zpusťována, a dokud Hospodin neodstraní lidi daleko a uprostřed země nebude veliké opuštění. Izajáš 6,8–12.

Izajáš dostal odpověď, že bude muset předkládat poselství, dokud „země nebude naprosto zpusťována“. Poselství o zapečetění je dáno v době války a tato válka je výslovně ztotožněna s výkladem vidění „marah“, které všichni proroci spatřili. Vnější poselství je určeno k tomu, aby vyvolalo vnitřní zkušenost, avšak jen u těch, kdo „budou slyšet“.

Souvislost papežské zástupné armády nacistů ve druhé světové válce se řádek po řádku shoduje s druhou zástupnou armádou ve druhé zástupné válce a sama druhá světová válka se shoduje s druhou zástupnou válkou. Souvislost druhé zástupné války s pohraniční válkou u Ráfie, která se nyní opakuje na Ukrajině, je geograficky spojena s druhým úderem islámu třetího běda, jenž započal 7. října 2023, a představuje prorocká kola v kolech.

V roce 1999 vyšla kniha, jejímž autorem byl John Cornwell. John Cornwell byl v té době seniorním výzkumným pracovníkem na Jesus College v Cambridgi v Anglii a oceňovaným novinářem a spisovatelem. Kniha se zabývala úlohou římského papeže, který vládl během druhé světové války. Kniha začíná dědečkem budoucího papeže, jenž byl pravou rukou papeže Pia IX., známého jako Pio Nono. V roce 1849 zaútočil republikánský dav na vatikánské budovy a papež Pius IX. uprchl z města Říma. Mužem, kterého s sebou vzal do exilu, byl dědeček Eugenia Pacelliho. Eugenio Pacelli byl vnukem pravé ruky papeže Pia IX. a později se stal Piem XII.; kniha o Eugeniu Pacellim nesla název Hitlerův papež: Tajné dějiny Pia XII.

V této knize Cornwell zkoumá, do jaké míry si byl papež Pius XII., dříve kardinál Eugenio Pacelli, vědom pronásledování Židů nacistickým režimem během druhé světové války a jak na ně reagoval. Dokládá, že veřejné mlčení Pia XII. a jeho nečinnost při odsouzení holokaustu dosvědčovaly jeho nemravné vedení během války.

Cornwell poskytuje historický kontext pontifikátu Pia XII., včetně jeho diplomatického zázemí a složité politické dynamiky tehdejší doby. Zkoumá přístup Vatikánu k jednání s nacistickým Německem. Cornwell uvádí, že Pius XII. selhal, když se veřejně neozval proti holokaustu a nezasáhl ve prospěch pronásledovaných Židů, neboť jako kardinál v roce 1933 sjednal s Hitlerem konkordát, který sliboval katolickou podřízenost Hitlerovu dílu.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

Po druhé světové válce se některým nacistickým válečným zločincům podařilo uniknout spravedlnosti útekem do různých zemí, včetně několika v Jižní Americe. Mezi hlavní způsoby, které využívali k útěku a dosažení Jižní Ameriky, patřily:

Krycí stezky: Krycí stezky byly tajné únikové trasy zřízené různými organizacemi, včetně katolické církve a spřízněných zpravodajských služeb, aby pomáhaly nacistům a dalším uprchlíkům uniknout z Evropy. Tyto trasy často zahrnovaly používání falešných identit, padělaných dokumentů a pašeráckých sítí, které usnadňovaly jejich přesun do bezpečných útočišť, včetně Jižní Ameriky.

Padělané doklady: Mnozí nacističtí uprchlíci si opatřili padělané pasy, víza a jiné cestovní doklady, aby skryli svou pravou totožnost a vyhnuli se dopadení. Tyto doklady používali k cestování přes neutrální nebo spřátelené země, než dorazili do Jižní Ameriky.

Spoluvina úřadů: V některých případech sympatičtí úřední činitelé v jihoamerických zemích přivírali oči nad přítomností nacistických uprchlíků nebo jim aktivně pomáhali vyhnout se dopadení. Některé vlády, zejména ty s autoritářskými režimy sympatizujícími s nacistickou ideologií, poskytly těmto osobám útočiště.

Právní mezery: Někteří nacističtí váleční zločinci zneužili právních mezer nebo nedostatečně přísných zákonů o vydávání v jihoamerických zemích, aby se vyhnuli vydání do Evropy, kde by byli za své zločiny trestně stíháni.

Celkově vzato kombinace únikových tras, padělaných dokumentů, spoluviny úřadů a právních mezer umožnila nacistickým válečným zločincům uprchnout do Jižní Ameriky a po mnoho let po skončení druhé světové války unikat spravedlnosti. ChatGPT, březen 2024.